

ge wiwitage mind mitte, sest Jehowa on mo Teed korda saatnud; saatke mind minnema, et ma omma Issanda jure lähhen. Nemmad hüüdsid siis Rebekkat ja küsisid: Kas sa tahhad selle Mehega miina? ja temma ütles: Jah, ma tahhan miina! Se peäle saatsid nemmad Rebekkat minnema, ja õnnistasid teda.

§. 146. Rebekka, ja temma Tüddrukud, mis temmale kasa anti istusid Kammelide Selga; nenda kui seäl Made sees se Pruug olli, et pikka Reisi peäl Kammelidega käidi, mis palju tuggemad on kandma, kui Hobbofed, ja sandi Sõmaga aitawad. Seddarwisi tullid nemmad Elieseri Seltsis, senni kui nemmad said Isaaki jure, kes Kanaani-Ma keigetaggumisses Otsas Loune pool siis ellas. Izaak juhtus Ohto-Ajal Wälja peäl ollema, kui nemmad tullid,
ja

ja Elieser rälis seäl temmale keik, ku'da Jummal temma Teekäimist olli lastnud korda miina. Ja Izaak wiis Rebekkat omma Emma Sara Teiki, ja wõttis tedda ennesele Naeseks, ja armastas tedda; ja nenda sai Izaak trööstitud parrast omma Emma Surma.

§. 147. Abraami Elio-Päwad ja Rammio kinnitas Jummal nenda, et Abraami ennesele ka jälle Naese wõttis, Ketura nimmi, ja sesamma tõi temmale järrastikko kuus Poega Imaale Agga keik suur Warrandus, mis Abraamil olli, sai Isaakile; nende teiste Lastele, mis temmal ollid, andis Abraam Andisid seält kõrwas, ja satis neid weel omma Elio-Päiwil omma Poja Isaaki jurest ärra, Päwa-Tousniisse pole Homiko-Male, nenda kui ta enne sedda Ismaeliga olli teinud (§. 129).

§. 148. Abraam surri se peäle ärra,
kui